

ni Medlemmer, der for Tiden standse Lovgivningsarbejdet, eller om det er de samme ni Medlemmer, der nu neibryde Landstingets Agtelse, thi disse Ytringer ere faldne uden for denne Sal fra den ærede Finansminister og i denne Sal fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch), og dette kan jeg ikke lade være at tage Hensyn til, naar jeg taler om vor Virksomhed, dels under disse Sagers Behandling, dels lidt videre.

Altsaa først knytter jeg mine Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag om en Indkomst- og Formueskat, og der kommer frem for Tænken ligesom i Dag i den ærede Finansministers Udtalelser de to Ting: Regeringsforslaget og Kommissionens forslaget, og maa jeg straks her lige over for det ærede 2det Medlem for 5te Kreds bemærke, at det var urigtigt, naar dette ærede Medlem forleden Dag talte om, at vi nu vilde inaugurere den ny Politik, at et Kommissionens forslag fra Folketinget skulde være afgørende for Rigsdagens Stilling. Det er ikke Tilfældet og det i 2 Retninger. For det første, fordi man fra Folketingets Side har udtalt med Bestemthed, at det Forslag, som da forelaa — nu vedtaget i Folketinget — var fuldt ud Genstand for Forhandling og Forandring, og for det andet, fordi dette Forslag, som kaldes Kommissionens Forslag, ikke oprindeligt var Kommissionens Forslag. De Herrer vide meget godt, at da der i Ejor blev Tale om en parlamentarisk Kommission, var jeg en af de første til at beklage, at man fra Folketingets Side gjorde dette Skridt. Men jeg paaskønnede paa den anden Side, at da Kommissionen skulde gøre sit Arbejde, skete det paa Grundlag af de Forslag, som havde været fremsatte af tidligere Regeringer og gennemført i begge Ting med nogle Afvigelser, og det syntes jeg var klogt gjort fra Kommissionens Side. Jeg paaskønner, den høje Regering har sagt til os, at [det Forslag, den nu har fremsat her i Landstinget, ogsaa er Genstand for Forhandling og Forandring. Dette vil i høj Grad komme Sagen til gode paa dens senere Trin. Men jeg kan ikke forstaa, hvorfor Regeringen kommer med et saadant Forslag — det siger jeg i Modsætning til det, den ærede Finansminister i Dag udtalte — der afviger fra det Grundlag, hvorpaa der hidtil har været forhandlet mellem Tingene i de sidste 3 Aar. Det kan ikke nytte, at Finansministeren siger til os, at nu have vi ikke mere de 4 Love, det have vi talt nok om, vi have ikke Toldloven, vi

have ikke Brændevinsskatteloven, thi vi maa se, hvad vi her have af disse Love, og se, hvad der paa det ene eller andet Punkt kommer nærmest til det, som man i Tingene har stræbt at samle sig om. Og er det saa, at Folketingets Kommissionens Forslag kommer dette nærmest, saa mener jeg, det er ønskeløst fra Regeringens Side at stille disse Sager frem paa et helt andet Grundlag.

Det kan heller ikke nytte, at Finansministeren siger, at han kommer Landstinget i Møde ved at fremsætte en Brændevinsskat. Jeg henholder mig til, hvad der blev sagt forleden, at det, som Landstinget vilde, var en Brændevinsskat, som gav Statskassen Indtægt, men jeg har aldrig hørt udtale her, at Landstinget ønskede en Brændevinsskat, dels til Hjælp for Kommunerne og dels til at skabe en ny Institution, som vi slet ikke kende. Altsaa det Forslag, som Regeringen er kommen med, kan man ikke sige paa noget Punkt imødekommer det, vi have villet; det kommer visse Teorier i Møde, ikke Praksis. Og saaledes gaar det ogsaa med Formue- og Indkomstskatten, Regeringens andet Forslag. Den højtærede Finansminister bemærkede, at hvis han havde kunnet tro, at Landstinget nu vilde stille sig paa et ganske andet Standpunkt end tidligere, vilde han ikke have udarbejdet sit Forslag. Deri tager den højtærede Finansminister fejl. Ved den ærede Finansminister, hvorfor han har udarbejdet sit Forslag? Det er fordi, at for 4 Aar siden, da disse Sager fra Reetz-Thotts Regering bleve fremlagte i Folketinget, var der en Mand, som traadte op der og sagde: Disse Sager kan jeg ikke være med til, jeg holder paa Indkomstkildebeskatningen osv. Den Mand fik 2-3-4 Stemmer med sig i Folketinget i et og alt, da hans Forslag kom til Afstemning. Dermed faldt de. Sagen gik til Landstinget, og en enkelt Stemme rejste sig for at komme ind paa en Indkomstkildebeskatning og ikke rolke for stærkt ved Grundskatterne osv. Saa gik Sagen i Udvalg, efter at den havde været til 1ste Behandling i Tinget, og da den kom frem det andet Aar, vare vi komne saa vidt her, at vi sagde: Den Plan lægge vi nu til Side og arbejde for Fremtiden loyalt paa en Indkomstskat. Saa vidt vare vi komne her, og saa var Uenigheden mellem Tingene den, om vi skulde tage Formueskatten med. Jeg holdt vedblivende paa, at Formueskatten burde vi ikke tage. Men det kan ikke være overensstemmende med Landstingets Ønske, at